

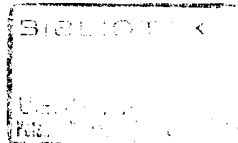
18 października 1932 r.

2

EO1c

11/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16519.

Kl. 19-c₂.

19c 11/02

Wenzel Zenker-Weigend
(Leitmeritz, Czechosłowacja).

Sposób wyrobu płyt brukowych.

Zgłoszono 16 stycznia 1931 r.

Udzielono 6 czerwca 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wyrobu płyt brukowych, które w gotowej postaci zużytkowywa się do brukowania.

Sposób wyrobu płyt według wynalazku polega na tem, że kamienie naturalne, jak bazaltowe, granitowe, lub podobne, lub też kamienie sztuczne, którym nadano ręcznie lub mechanicznie pożądaný kształt, układa się w ramie, umieszczonej na podstawie, przyczem pomiędzy kamieniami pozostawia się szczeliny. Szczeliny te wypełnia się następnie w $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{3}$ wysokości drobnoziarnistym szplitem, nie stosując przytem spoiwa, poczem zalewa się je całkowicie cementem, który wciska się częściowo pomiędzy ziarnka szplitu. Na tej powierzchni układa się następnie warstwę ubijanego be-

tonu o grubości 4 — 6 cm zależnie od obciążenia bruku. Po stwardnieniu otrzymanej płyty obraca się ją o 180° , usuwa szplit niezwiązany cementem i zalewa pozostałe szczeliny asfaltem, zmieszonym ze szplitem bazaltowym.

Płyty te, wyrabiane fabrycznie w dowolnej ilości i w dowolnym kształcie, dowozi się do miejsca brukowania i układa na warstwie chudego betonu, której grubość zależy od obciążenia jezdni. Po obu stronach jezdni umieszcza się krawężniki, o które opierają się płyty. Szczeliny pomiędzy płytami wypełnia się w $\frac{2}{3}$ ich wysokości zaprawą cementową, a następnie zalewa całkowicie asfaltem, zmieszonym ze szplitem bazaltowym.

Tak wykonana jezdnia posiada zalety

dróg kamiennych, asfaltowych i betonowych, jest zupełnie gładka, odporna na działania, zewnętrzne i nie wytwarza pyłu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu płyt brukowych, znamienny tem, że naturalne lub sztuczne kamienie układa się jeden obok drugiego w ramie z pozostawieniem szczelin, które następnie wypełnia się w $\frac{1}{3}$ do $\frac{1}{4}$ wysokości drobnoziarnistym szplitem, nie stosując przytem środka wiążącego, poczem zalewa się te szczeliny całkowicie cementem, a na otrzymaną powierzchnię nakłada warstwę ubijanego betonu, następnie obraca się pły-

tę, usuwa szplit niezwiązany cementem i zalewa pozostałe szczeliny asfaltem, zmieszanym ze szplitem bazaltowym.

2. Sposób brukowania płytami otrzymanymi sposobem według zastrz. 1, znamienny tem, że płyty układa się na warstwie chudego betonu, a szczeliny pomiędzy niemi wypełnia w $\frac{2}{3}$ ich wysokości zaprawą cementową, poczem zalewa się całkowicie asfaltem, zmieszanym ewentualnie ze szplitem bazaltowym.

Wenzel Zenker-Weigend.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.